

„Vreme trece, vreme vine” dar CUM? privește întrebător în ochii Lucafărilor acestui copilaș
Foto: Fred NUSS

Țarina, răbdătoare, așteaptă ca plugul să treacă de-a lungul ei, plugul și grapa și semănătoarea. Ea așteaptă, răbdătoare, numai timpul trece nepăsător și pe lângă noi și pe lângă ea care așteaptă oftând, poate, în sinea ei, sămînța, bobul grîului de toamnă, speranța pînii noastre din vara ce va să vină.

Numai că, după cum se vorbește, mai cu amărăciune, mai cu un fel de dușmănie innăbușită, prea puțini sînt cei care se încumetă să respecte prezența grîului de toamnă în țarină, semănătura de toamnă. Prea puțini sînt cei care își mai amintesc de datina țaranului român, de calendarul acestuia respectat cu sfințenie, pe zile, luni și anotimpuri, de calendarul după datele căruia el, țaranul ara, semăna, culegea. Căci timp de odihnă nu-și îngăduia decît doar în nopțile lungi de iarnă.

Așadar, sămînța grîului de toamnă așteaptă, încă, în hambare. Sorocul semănăturii a cam trecut, sau dacă n-a tocmai trecut, se apropie, totuși, de punctul „mort”. Deși, cei mulți, ne gîndim la țărani, știm că pînă la venirea gerului, a iernii, a Bobotezei, grîul de toamnă trebuie nu numai să răsărară, ci și să prindă puteri pentru a supraviețui

pînă-n primăvară, pentru a ajunge să se preschimbe, vara, în pîine.

Sămînța așteaptă, iar cei mulți care se ocupă de agricultură, țărani îndreptățiti să intre o dată pentru totdeauna în posesia pămîntului, așteaptă legea fondului funciar, uitînd de semănăturile de toamnă. Uitînd că viitoarea

cru care pentru țaranul român era unul din marile păcate de care el se ferea.

Parlamentul așteaptă proiectul viitoarei legi funciare, lege care trebuie să stabilească temeinice prevederi privind condiția țaranului, condiția pămîntului, guvernul trudește la acest proiect dar, se pare, nu-i tocmai ușor de structurat și detaliat o asemenea lege în condițiile agriculturii noastre ajunsă, într-un fel, la sapă de lemn, iar cei care trebuie să așeze bobul de grîu în brazdă se țin de alte alea, așteptînd legea, drepturile pe care această lege le va răsfrînge asupra vieții lor, drepturi firești, desigur. Numai că timpul nu așteaptă, iar semănăturile de toamnă trebuie totuși făcute. Cineva trebuie să hotărască, întru folosul tuturor, ce-i de făcut într-o asemenea situație inedită de așteptare care se poate măsura, la urma urmei, în aur. Pentru că României nu-i trebuie o mai mare dramă decît să se transforme din grînar în cumpărător de grîne. O asemenea pedeapsă nu numai că va fi cu greu suportată de poporul român, dar ea ne va costa o întîrziere de mulți „kilometri” pe drumul ce duce către Europa, către mai binele zilei de mîine.

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

Grîul de toamnă

pîine a țării se află în mîinile lor, depinde de voința lor, de vrednicia lor, de știința lor. Se așteaptă legea, neglijîndu-se datina străbună a semănăturii de toamnă. După cum și datina culesului a cam fost uitată. Uitate n-au fost, însă, propriile hambare. Ceea ce n-ar fi rău dacă prea plinul acestora s-ar revărsa în hambarul țării pentru ca toată lumea să aibă ce-i trebuie. Prea multe roade ale pămîntului se prăpădesc în cîmp, neculese, lu-

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI, nr. 223

Marti, 9 octombrie 1990

4 pagini, 1 leu

ACTUALITĂȚI

T.V. color

I.C.S.M.I. Sibiu anunță că s-au primit 129 buc. TV color Elcom la prețul de 12 900 lei. Toți cei înscriși pînă la nr. 620 se pot prezenta pentru ridicare.

La celelalte sortimente s-au livrat:

— Cromatic pînă la nr. 340;
— Telecolor pînă la nr. 264.

Excursii

prin A.C.R. Sibiu

Filiala A.C.R. Sibiu organizează excursii în grup (cu servicii asigurate) la Cernăuți, cu autoturisme proprietate personală. Durata — 3 zile, preț informativ 1 678 lei, din care 46 ruble (bani de buzunar). De asemenea, organizează excursii individuale în U.R.S.S., cu servicii asigurate. Preț informativ 543 lei/zi, din care 12 ruble/zi (bani de buzunar). Inscrisoarea se face la sediul filialei (telefon 4 73 59) cu 45 de zile înaintea datei plecării.

Invitație

Comitetul de Inițiativă al Organizației Tineretului Universitar Național Liberal Sibiu invită studenții, membri activi și simpatizanți ai P.N.L., la adunarea de constituire, miercuri 10 oct. a.c., ora 16, la Sala Teatrului de Păpuși Sibiu.

Comitetul de inițiativă

Ansamblul „Cindrelul” la Chișinău

În perioada 8—20 octombrie a.c. Ansamblul profesionist „Cindrelul” din Sibiu întreprinde un turneu în R.S.S. Moldova, respectiv în Chișinău și raionul Ștefan Vodă. Pe afișul spectacolelor, ce se vor desfășura sub genericul „Cînt și joc pe plai străbun”, sînt înscrise numele cunoscuților interpreți de muzică populară — Aneta Stan, Mariana Anghel, Dumitru Giurca Notar și Nineta Popa. Relevăm faptul că spectacolul de la Chișinău (din 14 oct.) va fi transmis în direct de televiziunea din țara soră, Moldova. Întrucît cu acest turneu ansamblul sibiian „Cindrelul” își inaugurează stagiunea 1990—1991, îi dorim în numele cititorilor ziarului „Tribuna” mult succes (I. V.).

ÎNVĂȚĂ MINTE

Nu știu ce-au învățat unii de la revoluția din decembrie anul trecut, dar eu am încercat să-mi pun un pic de ordine în gînduri și sentimente.

Cea mai mare revelație a fost aceea că nu i-am cunoscut pe mulți dintre semenii mei în adevărata lor ființă. Sau — este posibil — acest cutremur politico-social le-a provocat multora asemenea prăbușiri interioare încît nu-i mai recunosc decît ca prezență fizică. Am trăit întotdeauna cu credința — idealistă? — că omul se naște cu binele și cu răul în el, educația și instrucția putînd, eventual, să estompeze sau să cultive aceste date naturale, ancestrale. S-a surpat oare în noi tot binele și n-a mai rămas decît răul și zgura acestuia care ne amărăște și ne înnegrește existența? E-adevărat că mulți dintre noi am adunat, ani la rînd, venin și ură și scribă și lehamite și dezamăgire și furie reprimată și... și... dar asta nu scuza ceea ce se întîmplă acum în țara noastră care a plătit mereu alora pentru greșeli reale sau inventate și-acum a ajuns să plătească și alor

săi pentru propria lor lașitate — reală sau inventată — transformată de focul purificator al revoluției în ce: într-un individualism feroce, într-o dorință grozavă de a acapara, de a umili, de a pedepsi, de a înșela...

Dacă vom merge în ritmul acesta avem toate șansele de a deveni un fel de africani ai Europei, cărora să le tot trimită țările civilizate ajutoare, iar aceștia să se mîncească între ei pentru a crea aceeași putere pe care au distrus-o, zice-se, o dată pentru totdeauna.

Încă n-am întîlnit prieten care să nu mă mai salute, dar sînt pregătit și pentru această eventualitate fiindcă, nu-i așa, am ajuns, ca și S.U.A., țara tuturor posibilităților. Numai că între americani și noi există o mică mare deosebire: în vreme ce ei n-au o istorie de 2000 și aștia de ani, dar au un viitor, noi avem vestigiile ale trecutului dar viitorul este o nebulosă, nu atît politică (politicienii întotdeauna au vorbit mult și au făcut mai nimic), cît socială și economică. Aici e buba.

N. I. DOBRA

Precizări referitoare la aplicarea noilor reglementări vamale

În conformitate cu Hotărîrea nr. 1046 din 28 septembrie 1990, a Guvernului României, Direcția generală a vămilor București a emis Precizările nr. 9206/1990 care reglementează scoaterea și introducerea de bunuri, în și din țară, de către persoanele fizice, pe care vi le facem cunoscute în rîndurile următoare.

1. Microbuzele (8+1 locuri) pot fi eliberate persoanelor fizice numai cu taxe vamale.

2. Microbuzele (peste 8+1 locuri) și autobuzele, nu pot fi eliberate persoanelor fizice.

3. Automobilele mixte (marfă și persoane), autoutilitarele, autospeciialele pînă la 3,5 tone, pot fi eliberate persoanelor fizice în scutire de taxe vamale, cu mențiunea pe chitanța de indigenare „Pentru uz personal familial și gospodăresc”.

4. Tractoarele și utilajul agricol mic se eliberează persoanelor fizice în scutire de taxe vamale cu mențiunea „Numai pentru uzul personal, familial și gospodăresc”.

5. Microbuzele (de 8+1 și peste 8+1 locuri) și autobuzele vor fi eliberate firmelor, în baza autorizației de funcționare, cu taxe vamale, potrivit tarifului vamal de import, stabilit prin Decretul 395/1976.

6. Automobilele mixte (marfă și persoane), autoutilitarele, autospeciialele și autocamioanele pînă la 3,5 tone și peste acest tonaj vor fi eliberate firmelor, în baza autorizației de funcționare, cu taxe vamale potrivit tarifului vamal de import stabilit prin Decretul 395/1976.

7. Tractoarele și utilajul agricol se eliberează firmelor, în baza autorizației de funcționare, numai cu taxe vamale, potrivit tarifului vamal de import, stabilit prin Decretul 395/1976.

De reținut că Hotărîrea nr. 1046/28. IX. 1990 a Guvernului României se aplică pentru toate categoriile de bunuri menționate în precizările anterioare, introduse în țară în intervalul 1 octombrie 1990 — 30 aprilie 1991, formalitățile vamale urmînd să fie rezolvate de oficiile vamale din raza de domiciliu a solicitanților.

Pînă la 30 aprilie 1991 se menține restricția de scoatere din țară (valabilă și pentru colete) a produselor: covoare, mochete de orice fel și dimensiune, materiale confecționate (țesături inclusiv ață), aparate de menaj și uz industrial, mobilier de orice fel, medicamente și alimente de orice fel.

Coletele expediate în străinătate cu titlul de cadou rămîn în continuare sub incidența reglementărilor vamale anterioare, ceea ce înseamnă că se admit bunuri pînă la valoarea maximă de 5 000 lei, dar nu mai mult de 5 bucăți, seturi sau perechi, în același specific.

Lumea mirifică a Păltinșului
Foto: Fred NUSS

Dezbatere

Comitetul de inițiativă al Uniunii consultative pentru democratizare și progres din Cisnădie invită marți, 9 octombrie, ora 16,30, la Casa de cultură a sindicatelor din localitate, pe reprezentanții formațiunilor politice, ai conducătorilor întreprinderilor și instituțiilor, ai Poliției și asociațiilor de locatari. Se vor dezbate probleme de cel mai larg interes cetățenesc.

Anticipând un centenar ARON COTRUȘ

Anul viitor se va sărbători centenarul nașterii poetului Aron Cotruș și, totodată, împlinirea a 30 de ani de la trecerea sa în neființă. Anticipând acest eveniment, cîțiva oameni de suflăt din satul natal al poetului — Hașag —, și alți iubitori de poezie, Asociațiunea Transilvană pentru Literatură Română și Cultura Poporului Român — ASTRA, Departamentul ASTRA și biserica din Hașag, au programat pentru zilele de 13 și 14 octombrie o sărbătoare a fiilor satului și comemorarea în libertate a poetului Aron Cotruș, care „fără de noroc și fără prieteni s-a prăpădit în cea mai neagră mizerie la 1 noiembrie 1961 într-un spital din Long Beach, California, fără ca nimeni să se îngrijească de dînsul”.

Manifestările așezate sub semnul emblematic al motto-ului cotrușian „Cu toată tainica putere a pămîntului / Mă cheamă de pe drumuri străine, / Mă cheamă satul meu”, se vor desfășura la Sibiu în ziua de 13 octombrie și la Hașag — 14 octombrie, și vor cuprinde un simpozion Aron Cotruș în care va fi evocată personalitatea aceuia pe care Perpessicius îl definea drept „Rapsod al dezmoșteniților legați de brazdă și în același timp rapsodul propriului său suflăt”, o slujbă și un parastas în memoria poetului, un recital poetic, dezvelirea unei plăci memoriale și un program artistic ce va reînvia vechi tradiții folclorice locale.

Vom reveni cu amănunte.

Ion Onuc NEMES

Portretul lui Aron Cotruș de Eugen DRĂGULESCU

Festivalul de Artă de la Sibiu

În această săptămână Sibiu este gazdă manifestărilor înscrise pe agenda Festivalului de Artă. Conceput cu o ritmicitate anuală, festivalul, în acest an, este dedicat în special muzicii, dată fiind predispoziția orașului nostru pentru muzica de calitate. Drept urmare, pe câteva din scenele muzicale ale orașului (Saloanele barocale „Muzeului Brukenthal, Aula Bibliotecii ASTRA, sala FORUM, și Biserica Evanghelică) vor evolua în concert sau recitaluri formații și interpreți de prestigiu din țară și din străinătate: ansamblul de muzică barocă „Fiori Musicali” din Basel — Elveția, cvartetul „Clasic” al Radioteleviziunii Române, formația „Evangelische Singergemeinde” din Elveția, studioul de Muzică Veche al Radioteleviziunii Române, ansamblul cameral „Omnia” al Radioteleviziunii Române, clarinetistul Aurelian-Octav Popa, pianista, Dana-Simona Ciocirlie, interprete de lied-uri Ioana Mărgărit, recitalul de orgă al Ursulei Philipp.

Deși axat în general pe muzică, festivalul mai cuprinde și câteva manifestări literare prilejuite de repunerea în discuție a Cercului literar prin apariția revistei Euphorion, 70 de ani de la nașterea poetului Radu Stanca, dialogul revistelor de cultură „Contrapunct” — București; „Interval” — Brașov; „Apostrof” — Cluj-Napoca și „Euphorion” — Sibiu și coloquiul pe tema Literatură română contemporană din țară și din exil.

Arta plastică va fi prezentă în festival prin vernisarea unei expoziții de pictură a artistului plastic Ilie Boca din Bacău, câștigător al marelui premiu al Uniunii Artiștilor Plastici pentru pictură în anul 1988, și stagiul de practică cu studenții Academiei de Arte Plastice din București la Galeria de artă Brukenthal.

Programul zilei de mâine: ora 17, saloanele barocale Muzeului Brukenthal: recital de pian Dana-Simona Ciocirlie; ora 19, Sala FORUM, concert de muzică barocă susținută de ansamblul „Fiori Musicali” din Basel — Elveția.

Ion Onuc NEMES

Gâlceava condeielor

Deși mi-am propus să nu mă mai mir de nimic, nu-mi pot reprimă consternarea la spectacolul penibil oferit nației de nume sonore ale literelor noastre. Ca modest slujitor pe ogorul limbii române, mă întreb dacă prin aria calomniei, cîntată de o manieră tipic balcanică în fața cititorilor, nu-și dau seama că se autodemolează de pe soacrurile pe care, pentru o scînteie de spirit, noi îi așezaserăm... Cînd mahalagismul contestatar se iscă între slujbași mărunți, se poate numi bicisnicie. Cum să-l numim însă cînd protagoniștii sînt chipuri celebre ale scrișului românesc? Vor mai crede elevii în onestitatea morală a unei literaturi slujbe de condeie închinate? Copiii învață bunătatea de la natură și răutatea de la oameni!

Va trebui să așteptăm ca Uniunea Scriitorilor să împartă certificatele de bună purtare, căci altfel este riscant să pătrundem în lumea literelor contemporane — fără riscul de a emite judecăți pripite... Aici cameleonismul ia infățișări subtile și eu greu vom putea alege grîul de neghină.

Celebra „falie” între intelectuali și muncitori, atît de

tămiață de o anumită presă, este iluzorie. Ruptura adevărată are loc, din păcate, între slujitorii spiritului, iar spectacolul este deprimant. Chipurile unor creaturi în care am crezut se învăluie în ceața dezamăgirii noastre. Cuprînși de veletății politice, foști disidenți apar acum în postura stranie de posesori intransigenți ai „democrației la purtător”. Coristenții „epocii de aur” se grăbesc să recureze absența temporară din arenă, fără alt efort decît acela de a-și întoarce haina pe dos. Cititorul descumpănit se va îndepărta de slova scrisă, așteptînd nașterea altor condeie pe ale căror haine să nu apară pete, căci încrederea nu se pierde decît o dată!

Maniera periculoasă de a împărți oamenii în îngeri și demoni va sfîrși prin a ne arunca pe toți în flăcările iadului. Bine ar fi dacă de acolo am ieși purificați, dar mi-e teamă că noroiul calomniilor va înghiți fără alege-re.

Potriviți de cuvinte, pînă nu e prea tîrziu coborîți din ring la masa de soris spre a clădi și nu spre a distrage! Ar fi spre folosul nostru, al tuturor.

Ileana STOICA

POPICE, DIV. A (m)

Popicarii sibieni... în exil

Sîmbătă, 6 octombrie a.c., la Odorhei Secuiesc s-a disputat meciul de popice dintre formațiile Rapid Miercurea Ciuc și Sănătatea C.F.R. Sibiu, meci încheiat, firese, cu înfrîngerea formației sibieni.

Înfrîngerea este firească și am să argumentez acest lucru. Jocul de popice este prin excelență tehnic. Ca să posezi o tehnică bună trebuie să te antrenezi cîteva ore pe zi pe o suprafață asemănătoare cu cele pe care se dispută meciurile. Or, acest lucru este imposibil pentru echipa sibiană întrucît în Sibiu nu există o arenă cu suprafața de joc din plastic, așa cum au toate echipele din prima divizie. Datorită acestui fapt echipa noastră este nevoită să susțină toate jocurile din turul acestui campionat în deplasare, pe terenul adversarilor. Deci, antrenamentele se desfășoară pe bitum iar jocurile pe plastic. Diferența dintre cele două suprafețe de joc este foarte mare, plasticul nepermițînd „artificiale” tehnice care se folosesc pe bitum. Datorită acestor obișnuințe de la antrenamentele popicarii noștri păcătu-

iesc pe arenele adversarilor la „izolate”, lansări care hotărăsc, în general, soarta unui meci.

În meciul de la Odorhei scorul la „pline” a fost favorabil sibienilor cu 3346—3307, în schimb, la „izolate”, gazdele s-au impus cu 1632—1523.

Un alt aspect care trebuie semnalat este că acești inimoși popicarii se deplasează la meciuri pe cheltulala lor întrucît de la asociația pe care o reprezintă nu primesc nici un fel de ajutor material.

Ziarul „Tribuna” s-a oferit să sprijine această asociație pentru turnarea plasticului pe arena de la Casa de Cultură a Sindicatelor Sibiu, singura dotată cu patru piste. Este necesară urgentarea acestei operații întrucît dacă lucrarea nu demarează cît mai curînd posibil există pericolul ca această echipă să joace toate meciurile în deplasare unde este victimă sigură datorită celor specificate mai sus. Pentru ca această echipă să supraviețuiască în divizie este nevoie să se antreneze pe plastic și să beneficieze de „avantajul” terenului propriu.

Ceciliu VASILE

DUMITRU GIURCA NOTAR

Un nume, o voce, un mesager de frunte al cîntecului nostru popular

— Domnule Dumitru Giurca Notar, să ne întorcem în timp, acolo unde se află începuturile dumneavoastră ca interpret al cîntecului popular din Mărginimea Sibiului!

— Eram elev în clasa a VII-a (în 1968) cînd am urcat pentru prima dată pe o scenă. Participam la un concurs între cele două școli generale din Rășinari, organizat la Căminul cultural din comună. Am interpretat două melodii, una impusă — „Feciorii din Rășinari” — și alta, la alegere, „Io-s cioban din Rășinari” — adaptare proprie după o melodie cîntată la fluier de Nicolae Brătianu.

Apoi a urmat debutul pe scenele Caselor de cultură din Sibiu și din alte orașe ale țării, cu ocazia diferitelor festivaluri folclorice: în 1969, la Sibiu, în cadrul festivalului „Solistul necunoscut al primăverii”, am obținut premiul I, iar la Slatina, locul II la festivalul folcloric „Oltule, ce cerși la vale”. În 1970, pe scena festivalului „Cîntec nou” de la Tr. Severin am cîștigat premiul I, lansînd melodia „Și-a zis tata că-mi dă oi”.

— Timp de 2 ani am fost invitatul cunoscutului ansamblu folcloric „Rapsodia Română” în lungul și frumosul turneu desfășurat sub genericul „Flori de cîntec românesc”. Un alt moment de care-mi amintesc cu plăcere a fost în mai 1974, cînd la festivalul „Steaua Litoralului” de la Constanța am obținut marele premiu cu melodiile — „Vino dragă primăvară”, „Și-o zis tata că-mi dă oi”.

— Cînd ați debutat pe posturile noastre de radio-TV?

— Debutul radiofonic s-a întimplat pe 5 iulie 1974, cînd regretatul Dumitru Virtie de la Radio-Cluj, mi-a imprimat pe bandă 10 melodii care l-au surprins prin autenticitatea și frumusețea lor. În 1975 Radio-București mi-a preluat o parte din repertoriul înregistrat de Radio-Cluj, solicițîndu-mi noi piese și, în același timp, să susțin examenul de colaborator al Radioteleviziunii. Cu sprîjinul distinsei doamne Mărioara Murărescu, în august 1975 am debutat pe „micul ecran”.

În 1976, Radio-Cluj mi-a scos primul disc (4 piese). S-a vîndut foarte repede. În 1989 am înregistrat discul „Vino dragă primăvară” (12 melodii). Am în pregătire cel de-al patrulea disc care va apare în curînd. De asemenea, Electrecordul îmi va

lansa zilele acestea o casetă cu 16 melodii.

— Dumitru Giurca Notar, de unde vine seva cîntecelor care le interpretați?

— Din tainele și bogăția cîntecului răsănărean și din cel al Mărginimii Sibiului. Din jarul doinelor bătrîne scurs în fluieralele ciobanilor. Primele cîntece le-am învățat de la cei în mijlocul cărora am trăit, adică de la rapsozii răsănăreni Ana Calapod, Nicolae Brătianu, Petru Blezu, Petru Brînză, precum și de la dascălii Maria și Ioan Iliuț, de la profesorul Nae Ionescu. Dar modelul de expresie și interpretare al cîntecului din Mărginimea Sibiului mi l-a relevat marea noastră cîntăreață, Lucreția Ciobanu. De la ea, de la „marea doamnă a munților”, am învățat să respect acuratetea și linia melodică a folclorului de pe aceste meleaguri. Am îndrăgit și alți mesageri ai cîntecului sibiian: pe Ion Radu și Maria Lepindea.

— Ce reprezintă cîntecul popular pentru dumneavoastră?

— Cel mai nobil mod de exprimare a sentimentelor omenestei (bucurie, tristețe, dor, jale). Un fel de a trăi. Adică însăși viața mea.

— În calitate de director al Ansamblului „Cîndrelul” ce doriți să le spuneți tinerilor interpreți de muzică populară?

— Să nu se lase dominați de dorința de a urca și rămîne cu orice preț pe scenă, uitînd prea repede că pentru aceasta este necesară o muncă asiduă, dublată bineînțeles de talentul și pasiunea înnăscute pentru muzica populară, care este în fond obîrșia noastră. Cei care se dedică acestei pasiuni trebuie să-și cunoască propriile valențe interpretative și calitative, să dovedească în permanență dragostea lor pentru folclor. Să renunțe la pretenții, sfaturi și lansări venite din partea altor factori de tristă amintire. Eu cred că valorile se cern și se impun singure. Talentul este ca o apă năvalnică. Nu-l poate opri nimeni. Acesta este și un răspuns și un sfat totodată pentru cei care mai încearcă (apelînd la x sau la y) să intre în Ansamblul „Cîndrelul”, să participe în spectacolele pe care le organizează. Singurul permis de intrare este talentul. Cei care merită îi ajutam cu toată dragostea.

Ioan VIDRIGHIN

CULTURISM

„Trofeul Cibinium”, ediția a VII-a

Peste 80 concurenți din cele mai puternice secții de profil din întreaga țară au fost prezenți, timp de două zile, în sala „Thalia” din Sibiu la tradiționala întrecere înscrîșă în calendarul federației de specialitate și dotată cu „Trofeul Cibinium” (ediția a VII-a). Organizată ireproșabil de asociația sportivă „Avicola” Sibiu, prin inimosul ei antrenor Ioan Curtean, întrecerea s-a bucurat de prezența unui numeros public care a aplaudat „măiestria herculilor. Iată rezultatele pe categorii: JUNIORI — cat. 65 kg: 1. Anton Ciucă (Rapid București); cat. 70 kg: 1. Gheorghe Tănase (Rapid București); cat. 75 kg: 1. Ioan Chiosa (Carpați Mirșa); cat. 80 kg: 1. Constantin Popovici (Voința Pașcani); 2. Dan Ciobanu (Vagonul Arad); 3. Dan Varga (Avicola Sibiu); cat. +80 kg 1. Daniel Sfirlează (Rovine Craiova), Pe

echipe, locurile 1—2 (la egalitate) Rapid București și Rovine Craiova, 3. Flamura Sațu Mare, SENIORI — cat. 65 kg: 1. Zoltan Burjan (Electro Gloria Tg. Mureș); 2. Nicolae Munteanu (Avicola Sibiu); 3. Sorin Dragomir (Avicola Sibiu); cat. 70 kg: 1. Emil Polici (Carpați Mirșa); 2. Costel Torcea (Automobil L.R.A. Craiova); 3. Aurelian Miută (Avicola Sibiu); cat. 80 kg. 1. Răzvan Ariton (Rapid București); cat. 90 kg. 1. Constantin Bebeșelea (Carpați Mirșa); cat. +90 kg Liviu Astanei (Petrochimistul Pitești). Pe echipe: 1. Avicola Sibiu, 2. Carpați Mirșa, 3. Rapid București, Open: 1. Constantin Bebeșelea (Carpați Mirșa), FETE: 1. Felicia Muraru (Carpați Mirșa), 2. Carolina Tofolvi (Hercules Odorhei), 3. Luminița Mureșan (A.L.F.A. Cluj).

Ilie IONESCU

9,50
lei, 10,
10,10
taria.
TV (re
meie d
floare
spre
Mondo-
Casa
14,10
că, 15,
lit, 16,
16,10
luare).
pentru
Tenis.
mentar
18,00
18,25
lui, 18,
nimate.
artistic.
21,00
22,00
dreptur
22,30.
tenis?
viața.
0,30
ci
SIBIU
„Secret
orele 9
17 și 1
Arta:
comisar
orele 9
17 și 1
Tiner
„Război
orele 9
16,30 și
MEDI
gresul:
de ima
9; 11;
19.
Centr
amintir
orele 1
L. L.
„Sapte
ștrengă
15; 17;
CISN.
torul d
orele 1
AGNI
viul fă
re”, or
19.
Un
Aflăm
Florian
că, înce
de lun
brie, la
limpia”
un ne
gimna
și înot
mei.
tele sex
pot obi
ții sup
telefoan
sau 15
Con
Mișca
gistă co
brii și
pentru
de lucr
din S
Victorie
11 octo
ora 18.
me
(meteoro
Vreme
neral fr
răcoroas
diminea
fi varia
sufla în
Temper
vor fi
1 și 4
maxime
grade. I
lat ceaf
brumă.

Economisiți apa! (sau vocile care strigă în pustiu?)

Repetatele semnale lansate de ziarul nostru referitoare la pericolul de a rămâne fără apă potabilă dacă vor continua în același ritm consumul și risipa acesteia au stârnit ecou în rândul cititorilor noștri. Ne-au sosit la redacție scrisori, iar unii cetățeni s-au prezentat personal pentru a semnala multe cazuri de risipă a apei, sau au propus soluții pentru înălțarea pierderilor.

Astfel, dl. Constantin Paraschiv, președintele Asociației locatarilor de la C.T.8 (Hipodrom III) ne-a mărturisit că pur și simplu nu mai știe la cine să mai apeleze pentru a determina secția specializată a I.J.G.C.L. să repare conducta din zonă, din care se pierd mari cantități de apă, inundând și canalul termic. Au descoperit acest lucru cu ocazia lucrărilor de reparare a canalului termic, constatând cu uimire că conducta de apă rece este „blindată” cu dopuri de lemn („ingenioasă” soluție de a repara o conductă!) Dar acestea cedează mereu și apa se duce în pământ. Sînt multe defecte de acest fel, dar fiindcă nu întotdeauna apa iese la suprafață, rămân nerezolvate. În schimb, inundă canalele termice, telefonice și cine mai știe ce... Uneori chiar subsolurile blocurilor, la unele adunându-se imense cantități de apă. Pe bună dreptate în treabă omul: „Oare nu ar trebui ca I.J.G.C.L. să-și facă ordine și în propria ogrădă?”

Dl. Iulian Nistor, președintele unei alte asociații de locatari (Hipodrom I), ne trimite o foarte lungă și amănunțită scrisoare, din care am reținut unele din multele sale propuneri, în ideea că toți trebuie să facem ceva concret pentru a se rezolva problema aprovizionării cu apă a Sibiului. Dar, mai întâi, iată cum procedează dumnealui. În fiecare an afișează, la fiecare scară de bloc, un apel prin

care cere locatarilor: să respecte „Regulamentul de ordine interioară”, să păstreze curățenia aleilor aferente blocurilor, să îngrijească spațiile verzi și gardurile vii, să economisească apa potabilă printr-un consum rațional (să nu folosească la spălătură mașinilor, să repare defectiunile ivite la instalațiile interioare etc.). Dacă peste tot s-ar proceda așa, are convingerea că și rezultatele ar fi mai bune.

Dintre propunerile sale, pe care le considerăm foarte eficiente, reținem: „O sursă importantă și imediată pentru economisirea apei ar fi modificarea rezervorului de la W.C., astfel încît să nu se consume întreaga capacitate a rezervorului (12 l) decît atunci cînd este strict necesară (din calculul dumnealui ar rezulta o economie de 1,5 mil. mc. pe an — n.r.). Cu acest prilej, lansez ca temă tuturor specialiștilor din domeniu, proiectarea unui dispozitiv la rezervor care să permită spălarea W.C.-ului în cele două variante.”

● Pentru ca întreprinderile industriale să consume apă potabilă numai unde se impune, obligatoriu, I.J.G.C.L. să încheie un protocol care să stipuleze sancțiuni drastice pentru cei care încălcă clauzele stabilite. Astfel, întreprinderile vor fi obligate să-și asigure apă industrială din surse proprii (puturi).

● Pentru alimentarea cu apă, în perspectivă, a orașului propun: efectuarea unor studii tehnico-economice pentru captarea din puturi forate în lunca Tîrjilor Cîmbin și Șteaza; captarea apei din rîurile Sadu și, respectiv, Olt, care este considerat ca avînd cel mai constant debit dintre toate rîurile interioare. Pentru cristalizarea acestor probleme, propun organizarea de urgență a unui colochiu la nivel de județ, la care să participe toți factorii de răspundere și specialiști în domeniu.”

(A. NICOLAE)

Un Cernobîl românesc la Copșa Mică

3. O dată cu acumularea problemelor și necazurilor a crescut și tensiunea sub care lucrau cadrele de conducere. Uneori, nervii cedau. Un fost director, exasperat, m-a întâmpinat cîndva așa: „Scrieți despre noi că sîntem vinovați, că merităm să ne puște, că sîntem sabotori!” Am încercat să-l liniștesc, dar tocmai atunci a sunat un tovarăș de la „județ” care l-a admonestat zdravăn că este „neserios” și că nu se ține de cuvînt (în noaptea aceea avusese loc o avarie rapid eliminată, dar producția pierdută n-a avut cum să fie recuperată). „Am avut dreptate sau nu?” mi-a zis omul. „Avem probleme mari, care ne depășesc. De aici, de la comitetul orașenesc, ni s-a spus să ne adresăm la județ iar de acolo ni s-a sugerat să mergem la C.C. Am făcut-o și pe asta, m-am întîlnit în sediu, pe niște scări, exact cu tovarășul (...) și cînd i-am spus ce vreau mi-a răspuns că nu poate face nimic. M-a sfătuit în schimb să mă duc să cer sprijin la... comitetul orașenesc de partid!?” Cui să-i mai cerem sprijin?”

Și ca să vă dați seama cam cu ce probleme se confruntau cei de pe platformă să mai spunem, stimaiți cititori, că mult timp unele instalații

tehnologice au funcționat fără autorizare I.S.C.I.R. Nimeni n-a avut curajul să-și dea semnătura, întrucît respectivele instalații nu erau dotate cu sistemele de protecție cerute și prezentau, deci un mare grad de pericol în funcționare. Există deci pericol de accidente. O minune că pînă astăzi nu s-a întîmplat o nenorocire. Dar, vorba... optimistului: nicidecum nu este prea tîrziu, căci s-ar putea ca și în clipa de față să existe instalații care funcționează fără aprobări legale. Este doar o presupunere și de-aș fi în locul ecologiștilor aș verifica-o.

Personaje sus-puse (cred că chiar și primul ministru) au vizitat la vremea aceea platforma Copșa Mică. Oamenii erau obișnuiți ca cererile lor să rămînă îngropate în sertare. Și iată că, totuși, a poposit în I.M.M.N. și un oaspete nu chiar de rangul întii, dar care a făcut „mîuni”. Povestea suna cam așa, făcînd parte din „clubul” de șah al dictatorului, a fost martor cînd acesta l-a întrebă pe primul ministru dacă a rezolvat problemele de la Copșa Mică. Acesta a răspuns că da, la care omul nostru a avut curajul să-l contrazică în pu-

blic. Ceaușescu n-a mai comentat, dar l-a chemat pentru a doua zi la raport. S-a dus și a obținut: valută pentru măști antipraf, drepturi bănești pentru anumite categorii de salariați, masa antidot, autobuze pentru transportul navetiștilor etc. Toate acestea pot fi socotite însă doar simple „frecții” la un picior de lemn față de maladia de care suferă Copșa Mică. Ar fi mult mai bine (și acolo vom ajunge dacă nu intervin alte mîni) ca piciorul să fie amputat. Frecțiile sînt reviziile și reparațiile. Cu ele nu se poate, decît perpetua răul. Ce se va întîmpla dacă azi-mîne nu vom mai avea valută pentru sacii filtranți? Vom pune tot de aceea românesci care nu sînt buni la nimica? O vom lua de la capăt? Apropos — avem și măști românești produse de teribilă noastră industrie chimică care sînt atît de bune ca și sacii filtranți.

În concluzie, Copșa Mică nu-i doar un caz de poluare. Poluarea este doar consecința cea mai gravă sub raport ecologic a unei politici economice greșite, combinată cu o optică iresponsabilă despre natură și viață.

Ion SORESCU

„Liga pentru dreptate”

„Liga pentru dreptate” din România, legal constituită ca organizație nepolitică, cheamă pe toți nedreptățiții țării să devină membrii ei, pentru a lupta prin toate mijloacele legale în vederea soluționării cauzelor lor pe baza principiului unanim recunoscut al adevărului și al dreptății sociale.

„Liga pentru dreptate” este deschisă tuturor nedreptățiților care sînt invitați să participe la conferințele zonale (județene) și să prezinte documentele în copie, cu

care pot proba calitatea de vătămați ai justiției, procuraturii, organelor administrative de stat și ai activiștilor pecerși aserviți fostului regim dictatorial.

Nedreptățiții județului Sibiu sînt chemați a lua parte la Conferința zonală, care va avea loc la data de 11 octombrie 1990, ora 16, în sala Studio a Casei de Cultură a sindicatelor Sibiu. Informații la telefon 426 02 și 248 35, între orele 18—20.

Comitetul zonal

Unde-i lege nu-i tocmeală

Speculă la... drumul mare

Florica Kleer și fiul ei Costel s-au socotit să „deschidă” și ei o asociație familială pentru a profita de... binefacerile privatizării. Zis și făcut. Avînd la mînă autorizația nr. 1070/17 august a.c. care le dădea dreptul să comercializeze preparate la grătar, băuturi alcoolice, citrice și țigări, s-au pus pe treabă. Vad bun și-au găsit în Piața Cibin din Sibiu, iar marfă... Marfa și-o procurau de la diferite unități de alimentație publică.

În ziua de 25 septembrie a.c. Kleer Costel a fost găsit de organele de control vînzînd mici cu 5 lei bucata și bere cu 20 lei sticla Mergînd pe firul evenimentelor, s-a constatat că în ziua respectivă, Kleer Mariana — soția lui Costel, femeie de serviciu la berăria Gusterița, cumpărase de la barmana unității, Manciu Maria, 20 de navete cu bere („mi-a spus că are niște probleme de rezolvat” — declară M.M.), bere pe care soțul „privatizat” o vindea cu un... mio adaos de 14 lei.

Verificîndu-se cu minuțiozitate „afacerea”, a rezultat că în perioada 17 august — 25 septembrie „asociația familială” a comercializat 768 sticle cu bere, 3750 mici și 600 litri rachiu (de fapt 200 litri alcool „înmulțit” cu 400 litri apă). Nici tu documente de intrare a mărfii, nici tu înregistrare a veniturilor realizate. Ca-n țara lui Papură Vodă. Deci, cu 86162 lei „comercianții” (citește, speculanții) realizaseră 124110 lei venituri.

Făcîndu-se — cu Legea 12/1990 în față — adunările, scăderile și înmulțirile necesare, Florica Kleer a fost amendată contravențional cu suma de 5720 lei, aceeași sumă urmînd să o depună și ea impozit legal, Costel Kleer a fost amendat contravențional cu suma de 20000 lei, iar Maria Manciu — barmana „întelegătoare” — a fost și dumneaei „potcovită” cu o amendă de 20000 lei (cf. art. 4, alin. 2, coroborat cu art. 3, lit. d și art. 1, lit. c).

Aviz amatorilor! (n.i.d.)

Stafii

Nici un locuitor din comuna Racovița, județul Sibiu, nu-și amintește să fi văzut pe ulițele satului stafii. Deși, nu puțini și-au purtat pașii spre casele lor și la miezul nopții și după. Și totuși, în comuna Racovița și-a făcut apariția o stafie. În noaptea de 4 spre 5 septembrie. Noapte fatală pentru ea. Căci atunci, prin grija poliției, și-a reluat chipul de om.

În seara amintitei zile, două cărute de dogari au poposit și în Racovița, cu gînd să-și petreacă noaptea acolo pentru ca a doua zi să le dea o mină de ajutor localnicilor la repararea butoaielor. Vesa Spiridon și Vesa Traian, din comuna Vidra, județul Alba, dogari cu meșteșugul „în sînge” au tras cărutele la loc ferit din calea drumului mare și, în așteptarea dimineții, au încercat să se odihnească. Primul avea 69 de ani, al doilea 68 de ani. Oamenii pașnici, deci și netemători de întunericul nopții. Numai că, în timp ce dormeau, o „fantomă” i-a trezit, i-a amenințat cu un ciomag și le-a luat suma de 1050 lei agonisită de dogari prin muncă cinstită. Fiecare a fost sesizată. Cercetările n-au prea fost ușoare, dar, după numai două zile, „fantoma” a fost descoperită, fapta ei fiind calificată drept tîlhărie. După ce i s-a dat masca jos, a fost recunoscut Dumitru Szmenalyuk, de 26 de ani din Vișeu de Sus, fost paznic al A.C.H. Racovița. Fostul paznic devenit tîlhar este cercetat în stare de arest preventiv. Și astfel, comuna Racovița

vița a fost scăpată de teroarea unei „fantome”.

Prins în flagrant

Se spune că omul cînd nu are de lucru își caută. Iar dacă muncește undeva, își vede de treabă ca un om cumsecade. Așa ar trebui să stea lucrurile în general. În particular, însă, lucrurile mai stau și altfel. Astfel, omul care are de lucru face pe drac-un patru pentru a mai face rost și de-un ban nemuncit. Cum a procedat

Poliția ne informează

Florin Popescu de 33 ani, din Sibiu, Calea Gusteriței nr. 47/A, muncitor necalificat la Întreprinderea „Textila” Cisnădie. După un studiu amănunțit asupra magaziilor de covoare destinate exportului, susnumitul a descoperit un geam neasigurat cu grilaj, un geam care, gîndindu-se că îl putea favoriza pătrunderea în magazia respectivă. De unde urma să se chivernisească cu un covor în valoare de vreo 10000 lei. Numai că, planul lui s-a dovedit a fi neinspirat și, ca atare, a fost prins în flagrant. De, ceasul rău. Acum este cercetat în stare de arest de către Poliția din orașul Cisnădie.

Adio casetofon!

Nu-i vorba de vreo melodie la modă, ci de un fapt petrecut recent la magazinul „Dumbrava” din Sibiu. Ana Banu din satul Rusciori, comuna Șura Mică a venit la

Sibiu cu multe, mij de lei și cu fiul ei și cu gîndul să-i facă acestuia o bucurie cumpărîndu-i un casetofon. Dar, în dreptul raionului unde se vînd asemenea produse, un oarecare, persoană necunoscută femeii din Rusciori, a întrebat-o cu voce blajină, în șoaptă, ce vrea să cumpere. Și femeia i-a spus, în naivitatea ei sau crezînd că are de-a face cu un om de bună credință. Necunoscutul le-a promis un casetofon ultimul tip și le-a cerut 11000 lei. Era ora 13,30. „Aștepta-

Alt hoț

și-mă cinci minute”, le-a spus blajinul după ce a pus miile în buzunarul lui și a plecat. L-au așteptat cei doi, mama și fiul, dar „vînzătorul” n-a mai venit. Poliția încearcă să dea de urma lui. Dar trebuie să se știe că amatorii de chilipiruri dau greș în fața realității. Cum au pățit și cei doi cărora li s-au dus pe apa sîmbetei cîteva mii de lei. Bani muncii, desigur. Din care blajinul se înfruptă fără remușcare. Evitați, deci, asemenea specimene de binefăcători.

Alt hoț

Ioan Nucă, de 44 de ani, din Sibiu, str. Pomilor nr. 19, neîncadrat în muncă a încercat marea lovitură a vieții lui intrînd în casa lui Gheorghe Niculiței, tot din Sibiu, de unde a încercat să sustragă o seamă de obiecte de îmbrăcăminte și aparatură electronică. Dar plutonierul Aurel Ilie l-a prins

înainte ca păgubașul să afle ce i s-a întîmplat. Deci, atenție pe ce chei lăsăm casele în timpul în care sîntm plecați cu treburi.

Un chilipir de 54 000 lei

Nu sînt puțini cei care trag nădejdea că, atunci cînd vor, chilipirul le „sare” în cale ca iepurele în fața vînzătorului. Numai că și chilipirul are mai multe fețe și, nu o dată, îi arată celui ce-l caută fața „diavolească”.

Așa a pățit și Ana Dobrescu din Sibiu care, în ziua de 18 septembrie, plină de optimism și cu 54000 lei în pungă, s-a îndreptat grăbită să nu-i scape chilipirul către Tîrgul de vechituri din Sibiu. Să facă rost de mărci.

La tîrg, nu i-a fost greu să descopere un „agent” care avea valută că nu-i mai încăpea în buzunar. S-au tocmît, femeia a dat zecile de mii, „agentul” i-a dat un fișic cu „mărci” legat cu elastic, și-au mulțumit reciproc, și-au zîmbit și fiecare și-a văzut de drumul său. Numai că, drumul Anei Dobrescu s-a oprit la poliție să reclame că în contul sumei de 54000 lei a primit doar 200 mărci și 1200 lei de la necunoscutul pe care i l-a scos „norocul” în cale. Prinde orbul, scoate-i ochii. Pentru că, încă nimeni nu știe pe ce drum a apucat înșelătorul care cu zecile de mii însușite, va avea o vreme liniște. Pînă cînd poliția va da de urmele lui. Pentru că, au mai fost asemenea cazuri. Amatorii de chilipir, după cum se vede, trebuie să fie mai atenți cu cine-și fac de lucru, fie și numai pentru un simplu schimb de lei în mărci.

